

اطلاعیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در محکومیت تعیین دستمزدهای چند مرتبه زیر خط فقر

هر ساله نهاد دولتی جمهوری اسلامی موسوم به "شورای عالی کار" با شرکت نمایندگان کارفرما ، نماینده گان دولت بعنوان بزرگترین کارفرما و به اصطلاح نمایندگان کارگران که خود وابسته به ارگانهای سرکوب گر رژیم و بخشی از مناسبات سرمایه داری می باشند جمع می شوند و به نام افزایش دستمزد، در راستای منافع کامل سرمایه داران و دولت حداقل دستمزد را تعیین میکنند.

بالاخره پس از دو ماه جنگ زرگری پرده نمایش بالا رفت و این بار هم همانند سالهای پیشین، شورای عالی کار این نهاد ضد کارگری و ارگان دولت تدبیر و امید سرمایه داران، دستمزد سال ۱۳۹۹ را تعیین کرد. با اعلام افزایش ۲۱ درصدی دستمزد، در حالیکه براساس آمار ناقص بانک مرکزی میزان تورم ۴۱ در صد است بار دیگر با تعرضی افسار گسیخته و وحشیانه به جیب کارگران و با کاهش چندین برابر قدرت خرید، فقر و گرسنگی و بردگی میلیونها کارگر و خانواده های آنان رسمیت داده شد. اعلان یک میلیون و هشتصد و پنجاه هزار تومان حداقل دستمزد در شرایطی است که حتی برخی از دست اندر کاران رژیم و اقتصاد دانان سرمایه داری حداقل خط فقر را بیشتر از ۵ میلیون تومان میدانند، هر چند بر اساس بر آورد تشکل های مستقل کارگری، مزدی که حداقل هزینه های آنان را تامین کند بسیار بالاتر از آنست. در چنین شرایطی در ترفندی جدید امسال نمایندگان منتخب دولتی ظاهرا با چانه زدن بر چند در صد بالاتر از رقم دلخواه که تاثیر چندانی در معیشت کارگران ندارد، در تلاش در توهم آفرینی، اهداف دیگری را در جهت منافع سرمایه داران و صاحبان قدرت به پیش می برند. واقعیت این است که تعیین دستمزد بر اساس ملزومات رفاه و معیشت در زندگی کارگری باید تنها و تنها به عهده تشکل های مبارز و مستقل و سراسری کارگری باشد، نه تشکل های وابسته به حاکمیت و سرمایه داران. ترفندهائی را که همه ساله حکومت سرمایه داری و کارگر ستیز برای مخدوش کردن این مطالبه بکار می برد ، باید افشا کرد.

تعیین دستمزد چند مرتبه پائین تر از خط فقر در شرایطی است که بیش از نیمی از نیروی کار که در استخدام رسمی نیستند و میلیونها کارگر شاغل کارگاه های کوچک ، کارگران فصلی، موقت، پیمانی، دست فروشان، کارگران قالبیاف و کارگران بخش کشاورزی، زنانی که در خانه برای کارفرمایان تولید میکنند و... از همین حقوق ناچیز نیز محروم هستند. فعالین کارگری و تشکل های مستقل تحت فشارهای سنگین به زندان ، شلاق و شکنجه محکوم می شوند و کارگران معترض به خاطر پرداخت نشدن همین حقوق به زندان محکوم میشوند.

با شیوع کرونا که سود جوئی، پنهان کاری جنایتکارانه جمهوری اسلامی آنرا به شکل فاجعه باری در تمامی استانهای ایران منتشر کرد، ابعاد فاجعه بار آن با گذشت بیش از سه ماه به طور چشمگیری در حوزه کارگران و فرو دستان جامعه خود را نشان میدهد. کارگرانی که هنوز این شانس را داشته اند که به صفوف میلیونی بیکاران پرتاب نشده اند، مجبورند در شرایطی غیر بهداشتی با فروش نیروی کار و بدنشان، در ساختاری نابرابر و با به خطر انداختن سلامتی خود به سر کار بروند، از دل این طوفان کرونا علاوه بر کادر درمانی، این کارگران و فرو دستان هستند که هر روزه بیشترین قربانیان را میدهند. نیروی کار ارزان و بدون تشکل بر سر دو راهی مرگ با کرونا و یا مرگ در آغوش فقر قرار دارد. در چنین شرایطی اگر ویروس کرونا جان صدها نفر را هر روزه می گیرد ، دستمزد حداقل اعلام شده سرمایه داری ایران میلیونها کارگر و خانواده کارگری را به تشدید فقر، گرسنگی و فلاکت روزمره محکوم می کند.

اما در چند سال گذشته شاهد دو جنبش عظیم دیمه ۹۶ و اوج گیری مجدد آن در آبان ماه ۹۸ توسط فرو دستان ، بیکاران و زحمتکشان به جان آمده از بیکاری، گرسنگی، بی آینده گی ، تبعیض ، استثمار و استبداد بودیم که پارسال حتی رادیکال تر از گذشته کلیت نظام و سیستم سرمایه داری را هدف قرار داده بودند. ترس از قیام برخاسته از خشم و عصیان توده ای رژیم را به وحشت مرگ انداخت، سرکوب وحشیانه، کشتار و قتل عام هزاران و بازداشت ده ها هزار تن دیگر، برای کنترل اوضاعی بود که دیگر نمی تواند مثل سابق ادامه یابد. بعلاوه کارگران در مبارزات هر روزه ، بی وقفه و گسترش یافته خود برای معیشت شان شعار " نان، کار، آزادی ، اداره شورایی " که کارگران هفت تپه پیشتاز آن بودند را به عنوان آلترناتیو به میان آورده اند و این شعار می تواند به شعار متشکل شدن کارگران و متحدینش تبدیل شود.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست طبقه کارگر را به اعتراض گسترده علیه سیاست تشدید فقر و فلاکت عمومی و برچیدن چنین رابطه استثمار گرانه و ظالمانه ای، برای دستیابی به یک زندگی مرفه، شایسته و انسانی فرا می خواند . لازم است که طبقه کارگر به ایجاد و تقویت تشکل های پیشرو، مستقل و سراسری، هم گرانی و سازماندهی در مسیر مبارزه برای حاکم شدن بر سرنوشت خود پردازد. چاره کارگران وحدت و تشکیلات است. تنها با سرنوشتی انقلابی جمهوری اسلامی، درهم شکستن حاکمیت سرمایه ، برقراری حکومتی شورایی و حاکم شدن کارگران بر سرنوشت خویش، تحقق رفاه و زندگی درخور انسانی امکان پذیر است، در این پیکار دشوار شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در همگرایی و همراه با طبقه کارگر مبارزه میکند.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران

زنده باد آزادی ، زنده باد سوسیالیسم

۲۰ آوریل ۲۰۲۰ - ۱ اردیبهشت ۱۳۹۹

امضاها: اتحاد فدائیان کمونیست ، حزب کمونیست ایران ، حزب کمونیست کارگری - حکمتیست ، سازمان راه کارگر ، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت